

186 - 191), Kapitel XIII (artikel 264) og Bilag IX (artikel 7).

Bestemmelserne finder kun anvendelse, hvor parterne ikke har aftalt andet.

Udgangspunktet for reglerne er bestemmelserne om fredelig bilæggelse af tvister i FN's Pagt. Inden for disse rammer kan tvisterne afgøres ved forhandling mellem parterne eller tredjepartsafgørelse (voldgift eller domstolsbehandling) efter parternes eget aftalte valg.

Kan en sådan aftalt løsningsprocedure ikke opnås, finder reglerne i afsnit 2 (artikel 286 - 296) om obligatoriske procedurer anvendelse. Kapitlets afsnit 3 (artikel 297 - 299) opregner en række begrænsninger og undtagelser i anvendelsen af afsnit 2.

Til artikel 279:

Artiklen indleder afsnit 1 (Almindelige bestemmelser) og indeholder en generel forpligtelse til at bilægge enhver indbyrdes tvist vedrørende fortolkning eller anvendelse af Konventionen ved fredelige midler i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 i De Forenede Nationers Pagt, der lyder som følger: »Alle medlemmer skal bilægge deres mellemfolkelige tvistigheder ved fredelige midler på en sådan måde, at mellemfolkelig fred og sikkerhed såvel som retfærdighed ikke bringes i fare.« I dette øjemed skal staterne søge en løsning ved de midler, der er angivet i Pagtens artikel 33, stk. 1, der er sålydende: »Parterne i enhver tvist, hvis fortsættelse kan antages at ville bringe opretholdelsen af mellemfolkelig fred og sikkerhed i fare, skal først og fremmest søge en løsning ved forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domsafgørelse, benyttelse af regionale institutioner eller aftaler, eller ved andre fredelige midler efter deres eget valg.«

Til artikel 280:

Bestemmelsen bekræfter staternes ret til selv at træffe aftale om bilæggelse af indbyrdes tvister.

Til artikel 281:

Artiklen beskriver bilæggelse efter Kapitel XV som en subsidiær procedure i tilfælde, hvor det ikke er lykkedes parterne selv at bilægge en tvist.

Til artikel 282:

Bestemmelsen henviser til eksisterende aftaler, der indebærer en bindende afgørelse af tvister. Procedurer i overensstemmelse med sådanne aftaler har herefter forrang fremfor procedurerne i Kapitel XV, medmindre parterne aftaler andet.

Til artikel 283:

Artiklen pålægger parterne i en tvist at udveksle synspunkter vedrørende dens bilæggelse, og om nødvendigt tillige vedrørende gennemførelse af bilægges resultat.

Til artikel 284:

Artiklen muliggør en aftale mellem parterne om at lade tvisten underkaste forligsprocedure i overensstemmelse med Bilag V, afsnit 1, eller en anden forligsprocedure (stk. 1 - 2). Opnås der ikke enighed herom, skal forligsforhandlingerne anses for afsluttet (stk. 3). En aftalt forligsprocedure er bindende, indtil parterne aftaler andet (stk. 4).

Til artikel 285:

Artiklen bekræfter, at de forudgående bestemmelser i afsnit 1 (artikel 279 - 284) finder anvendelse på enhver tvist, som i henhold til Kapitel XI, afsnit 5, skal bilægges i overensstemmelse med procedurerne i Kapitel XV.

Til artikel 286:

Artiklen indleder afsnit 2 (artikel 286 - 296) om obligatoriske procedurer, der medfører bindende afgørelser. Såfremt en tvist ikke er blevet bilagt efter afsnit 1, skal tvisten efter anmodning fra en af parterne forelægges for den domstol, der er kompetent i henhold til afsnit 2.

Til artikel 287:

Spørgsmålet om, hvilken domstol, der er kompetent, beror på det valg af procedure, der tilkommer enhver deltager i Konventionen. Valget af en eller flere fremgangsmåder til bilæggelse af tvister står åben for konventionsparterne ved afgivelse af en erklæring i forbindelse med undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse af Konventionen eller på ethvert senere tidspunkt. Erklæringen behøver således ikke afgives i forbindelse med ratifikationen, men kan afvente et senere tidspunkt. Erklæringen kan endvidere senere på visse betingelser ændres eller trækkes tilbage, jf. nedenfor. Ikke-afgivelse af erklæring medfører imidlertid, at parten anses for at have accepteret voldgift i overensstemmelse med Bilag VII. Dette gælder således indtil videre for EF's vedkommende.

Danmark har i forvejen i almindelighed accepteret Den Internationale Domstol i Haag's (ICJ) jurisdiktion og har optrådt ved ICJ både som sagsøger og sagsøgt i havretlige sager. Da det skønnes mest hensigtsmæssigt indtil videre at opretholde status quo i så henseende, agter man i forbindelse med ratifikationen at